

"Bu zaman, imanı kurtarmak zamanıdır." ile "Dinsizlikle dindarlık, Âdem zamanından beri cereyan edip geliyor ve kıyamete kadar gidecektir." ifadesini birlikte nasıl anlamak gerekir?

Allah, kainatta mutlak ve daimi isim ve sıfatlarının anlaşılması için onların karşısına vehmi ve farazi zıtları koymuştur ki, insan akli bunları kıyaslayıp, Allah'ın isim ve sıfatlarını anlamakta zorluk çekmesin. Mesela ışığın kıymetini en güzel şekilde ancak karanlık anlatır. Karanlık olmasa, ışık ve ışığın dereceleri bilinmez. Soğuk olmasa, sıcaklığın kıymet ve dereceleri anlaşılmaz. Acizlik olmasa, sonsuz kudret bilinmez. Cehil olmasa, ilmin değeri açığa çıkmaz vs örnekler çoğaltılabilir.

Beyaz tebeşir en net olarak siyah tahtada görünür. Şayet tahta da beyaz olsa, yazıyı okumak imkansız olur. Bu yüzden her şeyde zıtlar mukayese edilir ki, mesele iyi anlaşılsın.

İman müminin kalbinde hava gibi sürekli durduğu için, onu fark edip kendi kendine kıyaslayamıyor. Bu iman nimetini ve sair ikram ve ihsanlarını mümin kullarına bildirmek ve fark ettirmek için Allah kafirleri bir kıyas ve zıt olarak karşılıklarına dikmiş ve rakip yapmıştır. Nasıl ki, sıcak ancak soğuk sayesinde ve ışık ancak karanlık ile biliniyor ise, Allah'ın ihsan ve ikram ettiği iman ve nimetleri de küfür ve kafirin nispeti ile biliniyor. **Küfür ve kafir olmasa, iman ve hidayet gibi birçok nimetlerin kıymet ve mertebesi anlaşılmazdı.**

Yine insan, varlığın kıymet ve değerini ancak yokluğu tasavvur etmekle idrak eder. Yani Allah kainatta varlığın zıddı olan adem manasını nispi bir şekilde tasarlamamış olsa idi, insanlar düşünce ve tasavvur noktasından da varlığı bilemeyecekti ve kıyas yapıp varlığın kıymet ve değerini tam ihata edemeyecekti. Mutlak manada yokluk diye bir şey olmadığı için, insan ancak nispi yokluklar ile varlığın kıymetini ve mertebelerini hissediyor.

Nefis ve şeytan olmasa, kalp ve ruh terakki etmezdi. Atmaca kuşu serçeye musallat edilmese, serçe kuşu manevra kabiliyetini geliştiremezdi. Şer ve çirkinlikler olmasa, hayır ve güzelliklerin değer ve kıymeti tam anlaşılmazdı. En azından hadsiz derece ve makamları bilenemezdi. İşte bu sebeple Allah zıtları birbiri ile çarpıştırıp karşı karşıya getiriyor.

Ebu Cehil olmasa idi Ebu Bekir (ra) sıradan ve basit bir insan olarak kalacaktı. İşte bu mana ve inceliklerin anlaşılması ve zahir hale gelmesi için Allah her güzelliğin ve hayrın karşısına çirkin ve şer rakiplerin varlığına müsaade etmiştir. Hazreti Ömer (ra)'in adaletinin parlaması ve dillere destan bir şekilde gelmesinde zulmün payesi vardır. İnsanlar zulmü bilmeseler ve görmeseler adaleti takdir ve tahsin

edemezlerdi.

Kainattaki bu esaslı kanun sebebi ile iman ile küfür Hazreti Âdem (as)'dan bu yana sürekli mübareze ve çatışma içindedir ve bu durum kıyamete kadar sürüp gidecektir.